

Ilmestyskirja 18

Ilm. 14:14 – 16:7

Olemme tässä Alusta alkaen -ohjelmassa selittämässä Ilmestyskirjaa. Viime kerralla selitimme sen luvun 14 alkupuolta. Kuulimme, kuinka Karitsa eli ristiinnaulittu ja ylösnoussut Jeesus seiso i Siionin vuorella suuren pelastettujen joukon kanssa. Sitä seuraa uusi näky, joka kertoo sadonkorjuun ajasta.

Sitten näin tämän: Oli valkoinen pilvi, ja pilven päällä istui joku ihmisen kaltainen, jolla oli päässään kultainen sepele ja kädessään terävä sirppi. Temppeleistä tuli toinen enkeli, joka kovalla äänellä huusi pilven päällä istuvalle: »Pane sirppisi työhön ja leikkaa, nyt on sadonkorjuun aika. Maan sato on kypsä korjattavaksi.» Silloin se, joka istui pilvellä, heitti sirppinsä maan päälle, ja niin korjattiin maan sato.

Taivaan temppeleistä tuli taas enkeli, ja hänelläkin oli terävä sirppi. Myös alttarista tuli enkeli, se jolla on tuli vlassaan, ja hän huusi kovalla äänellä sille enkelille, jolla oli terävä sirppi: »Pane terävä sirppisi työhön ja korjaa tertut maan viinitarhasta. Rypäleet ovat kypsyneet.» Silloin enkeli heitti sirppinsä maan päälle, korjasi sadon maan viinitarhasta ja heitti rypäletertut suureen altaaseen, Jumalan vihan viinikuurnaun. Rypäleet poljettiin altaassa kaupungin ulkopuolella, ja verta pursui niin, että veri vielä tuhannen kuudensadan stadionmitan päässä ulottui hevosen kuolaimiin asti (Ilm. 14:14-20)

Valkoinen pilvi on Jumalan ilmestymisen vertauskuva. Pilven päällä istuva ”joku ihmisen kaltainen” on muistuma Danielin kirjan luvusta 7:

Yhä minä katselin yöllisiä näkyjä ja näin, miten taivaan pilvien keskellä tuli eräs, näöltänsä ihminen. Hän saapui Ikiäikaisen luo. Hänet saatettiin Ikiäikaisen eteen. (Dan 7:13)

Hän on Messias, Jeesus. Ensimmäinen sadonkorjuu, viljankorjuu, on luultavasti positiivinen vertauskuva, ja tarkoittaa sitä, että Jeesuksen omat korjataan maan päältä taivaaseen, pelastukseen.

Mutta tuo toinen sadonkorjuu, viinikorjuu, jonka toinen enkeli tekee terävällä sirpillä, se on negatiivinen vertauskuva. Viinirypäleet tarkoittavat pahoja ihmisiä ja heidän pahuuttaan ja heidän maan päällä vuodattamaansa viattomien verta. Pahuus on yltänyt sellaiseen mittaan, että Jumala ei enää voi viivyttää tuomiotaan. Aiemmin Ilmestyskirjassa Jumalan lopullinen vihan päivän ja tuomion kuvaus on jäänyt tulematta ja sen sijasta on ruvettu puhumaan esimerkiksi iitä, kuinka ”kaksi todistajaa” lähetetään maan päälle todistamaan Jeesuksesta. Se on tarkoittanut, että Jumala lykkää tuomiotaan ja kääntymys on vielä mahdollinen.

Mutta nyt Ilmestyskirjassa kuvataan sitä, että lopulta tuomiopäivä koittaa lopullisella tavalla.

Sen vertauskuvana on viinikuurna. Siihen heitettävät viinirypäleet ovat ihmisiä. Ilmeisesti Jumalan vihan viinikuurnan polkija on Messias. Hän polkee viatonta verta vuodattaneet vihollisensa, niin kuin rypäleet. Jumalan vihan viiniä eli ihmisten tekemää vääryyttä, verenvuodatusta ja väkivaltaa lähtee heistä aika mielettömän paljon. Niin paljon, että $1600 \times 300 \text{ m} = 480\,000 \text{ m}$ eli yli neljänsadan kahdeksan kymmenen kilometrin päässä siitä lähtenyt verivirta ulottui hevosen suun korkeudelle.

Tämä valtava, ”apokalyptinen” mittakaava viittaa siihen, miten älyttömän paljon maailmassa on tehty väkivaltaa. Tuomiopäivänä se tulee julki ja saa lopulta tuomionsa.

Tunnusmerkki taivaalla ja kristallinen meri

Minä näin taas taivaalla suuren ja ihmeellisen tunnusmerkin: seitsemän enkeliä, seitsemän vitsauksen toimeenpanijat. Nämä vitsaukset ovat viimeiset, niihin tyhjentyy Jumalan viha.

Minä näin kuin kristallisen meren, joka välkehti tulta. Tuon kristallimeren rannalla seisoivat pedosta voiton saaneet, ne, jotka eivät olleet kumartaneet sen kuvaa eivätkä ottaneet merkkiä, jossa on sen nimen luku. Heillä oli käsissään Jumalan harput ja he lauloivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, ja Karitsan laulua: ”Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias! Oikeat ja todet ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas! Kuka ei sinua pelkäisi, Herra, kuka ei ylistäisi nimeäsi? Sinä yksin olet pyhä. Kaikki kansat tulevat teesi ja kumartavat sinua, sillä sinun oikeat tuomiosi ovat tulleet julki.” (Ilm. 15:1-4)

Ilmestyskirjassa taivaalla olevat merkit kertovat totuuden Jumalan suunnitelmista; toisin kuin pedon palvelijoiden tekemät merkit, jotka eksyttävät ihmisiä. Tällä kertaa taivaallisia tunnusmerkkejä ovat seitsemän taivaalla näkyvää enkeliä. Ne tulevat toteuttamaan Jumalan viimeisen tuomion.

Näky ei kuitenkaan kuvaa sitä vielä tässä vaiheessa. Se siirtyy puhumaan kristallisesta merestä ja ihmisistä, jotka ovat voittaneet pedon. He ovat saaneet voiton sillä tavalla, että eivät ole suostuneet kumartamaan pedon kuvaa eivätkä ottamaan sen merkkiä. Tämä on vertauskuvallista puhetta ja tarkoittaa niitä kristittyjä, jotka eivät ole suostuneet palvomaan Rooman keisaria eivätkä siis myöskään suostuneet ottamaan palvonnasta saatua todistusta. He ovat olleet uskollisia kuolemaansa saakka. Joillekin se kuolema oli kuolema roviolla, ja luultavasti puhe tulta välkehtivästä kristallimerestä on viittaus tähän.

He laulavat ”Mooseksen, Jumalan palvelijan ja Karitsan laulua”. Mooses on tässä luultavasti siksi, että hänen aikanaan Jumalan kansa sai voiton vihollisistaan, egyptiläisistä, sillä tavalla,

että Kaislameri vyöryi heidän päälleen ja hukutti heidät. Silloin israelilaiset lauloivat Mooseksen johdolla virren:

”Minä laulan ylistystä Herralle, hän on mahtava ja suuri: hevoset ja miehet hän mereen suisti! Herra on minun väkeni ja voimani, hän pelasti minut. Hän on minun Jumalani, häntä minä ylistän, minun isieni Jumala, hänen kunniaansa minä laulan. Herra on soturi, Jahve on hänen nimensä. Faraon vaunut ja sotajoukot hän syöksi mereen, vaunusoturien valiot hukkuivat Kaislamereen.”
(2. Moos. 15:1-4)

Tuossa Ilmestyskirjan virressä ei kuitenkaan ole samat sanat kun Mooseksen virressä. Sen sijaan siinä puhutaan siitä, kuinka kaikki maailman kansakunnat tulevat Jumalan eteen palvelemaan häntä. Siinä toteutuu Vanhan testamentin profeettojen ennustus. Esimerkiksi profeetta Jeremian kirjan luvussa 16 sanotaan näin:

Maailman ääristä asti kansat tulevat sinun luoksesi ja sanovat: ”Valhetta saivat isämme perinnöksi – turhia jumalia, joista ei ole mitään apua! Voiko ihminen tehdä itselleen jumalia? Eivät ne ole mitään jumalia!” – Sen tähden minä osoitan heille mahtini ja voimani, minä näytän sen heille tässä ja nyt. He tulevat tietämään, että minä olen Herra. (Jer. 16:19-21).

Seitsemän enkeliä ja seitsemän vitsausta

Tämän jälkeen Johanneksen näkemä näky alkaa kuvata niitä seitsemää vitsausta, jotka edellä jo lyhyesti mainittiin. Samalla alkaa uusi kirjallinen jakso, joka jatkuu aina 19. luvun jakeeseen 10 asti. Sen voisi otsikoida vaikka ”Jumalan seitsemän vihan maljaa ja Babylonin tuho”.

Tämän jälkeen minä näin, kuinka taivaan temppeli, todistuksen telta, avattiin ja temppelistä tuli ulos seitsemän enkeliä, seitsemän vitsauksen toimeenpanijat. Heidän pukunsa oli puhtaan valkoista pellavaa, ja rinnan ympärillä heillä oli kultainen vyö. Yksi neljästä olennota antoi näille seitsemälle enkelille seitsemän kultaista maljaa, jotka olivat täynnä Jumalan vihaa, hänen, joka elää aina ja ikuisesti. Jumalan kirkkaus ja voima täytti temppelin savulla, niin ettei kukaan voinut mennä sisälle temppeliin, ennen kuin nuo seitsemän enkeliä olivat panneet seitsemän vitsausta täytäntöön.

Minä kuulin, kuinka temppelistä sanottiin kovalla äänellä seitsemälle enkelille: »Menkää! Tyhjentäkää Jumalan vihan seitsemän maljaa maan päälle.» Ensimmäinen enkeli lähti ja tyhjensi maljansa maan päälle. Silloin tuli pahoja märkiviä haavoja niihin ihmisiin, joilla oli pedon merkki ja jotka kumarsivat sen kuvaa. Toinen enkeli tyhjensi maljansa mereen. Meri muuttui kuin kuolleen vereksi, ja kaikki meressä elävä kuoli. Kolmas enkeli tyhjensi maljansa virtoihin ja vesien lähteisiin, ja ne muuttuivat vereksi. Minä kuulin, kuinka

vesien enkeli sanoi: ”Vanhurskas olet sinä, joka olet ja joka olit, sinä Pyhä, joka annoit nämä tuomiot! He ovat vuodattaneet pyhien ja profeettojen verta, ja verta sinä panit heidät juomaan. He saavat ansionsa mukaan.”

Sitten kuulin alttarin sanovan: ”Niin, Herra Jumala, Kaikkivaltias! Oikeat ja vanhurskaat ovat sinun tuomiosi.” (Ilm. 15:5-16:7)

Taivaan temppele, josta seitsemän enkeliä tulivat ulos, on ”todistuksen telta”. Tämä on viittaus Israelin kansan erämaavaellukseen, jossa he kantoivat mukanaan Herran käskystä tekemäänsä ”ilmestysmajaa” eli teltaa, jossa oli Herran liiton arkku. Sen sisällä olivat Jumalan Mooseksella antamat 10 käskyn lain taulut. Se, että seitsemän tuomion enkeliä lähtivät taivaallisesta ”todistuksen teltasta”, kertoo siitä, että heidän maan päälle vuodattamansa Jumalan vihan maljat olivat Jumalan tahto. Ne toteuttivat Jumalan rangaistuksen katumattomalle maailmalle.

Miksi tuomio tapahtui maljoja vuodattamalla? Luultavasti siksi, että antiikin pakanauskonnossa jumalille uhrattiin kaatamalla hieman viiniä maahan. Myös laivurit, ennen kuin lähtivät laivamatkalle, uhrasivat meren jumalille kaatamalla juomamaljastaan hieman viiniä mereen. Ilmestyskirja vihjaa puheellaan Jumalan vihan maljoista siihen, että epäjumalien palveleminen saa palkakseen oikean Jumalan vihan.

Miksi Jumalan taivaallinen temppele täyttyi savulla, niin ettei kukaan voinut mennä sinne? Ehkä tällä halutaan sanoa, että Jumalan tuomio olisi tässä vaiheessa peruuttamaton. Kukaan ei voinut mennä temppeleihin sisään rukoilemaan, että Jumala lykkäisi tuomiotaan tai peruuttaisi sen.

Jumalan vihan maljojen maan päällä aiheuttamat vitsauksen muistuttavat niitä vitsauksia, jotka Jumala langetti egyptiläisten päälle, kun he eivät päästäneet orjina pitämäänsä israelilaisia seuraamaan Herraa. Nyt nuo vitsaukset osuvat ihmisiin, joilla on ruumiissaan pedon merkki ja jotka palvovat sen kuvaa. Heihin tulee paiseita. Heille niin tarpeellinen meri muuttuu inhottavaksi, kuin ”kuolleen vereksi”. Tämä on luultavasti viittaus siihen, että Rooman imperiumille Välimeri ja sen hallinta ja sen kautta käyty kauppa oli sen menestyksen perusta. Mutta meri ei loppujen lopulta tottele Roomaa vaan Jumalaa. Siitä tulee Rooman tuho.

Kolmas enkeli muuttaa juomaveden eli virrat ja lähteet vereksi. Tähän ”vesien enkeli” sanoi, että Jumalan tuomio on oikeudenmukainen. Taustalla on ilmeisesti juutalaisuudesta tuttu ajatus siitä, että Jumala on antanut luonnon eri elementeille omat enkelinsä, jotka huolehtivat niiden hyvinvoinnista ihmisten hyväksi. Mutta kun Jumala ottaa vihassaan siunauksensa pois, silloin luontokin muuttuu ihmiselle vihamieliseksi, palvelemaan Jumalan tuomiota. Näin ”vesien enkelikin” teki. Jumalan tuomio oli oikeudenmukainen, koska kärsimään joutuvat pedon palvelijat olivat vuodattaneet Jeesuksen todistajien verta.

Samaan johtopäätökseen oli tullut myös Jumalan alttari. Siitä kuului ääni, joka sanoi: ”Niin, Herra Jumala, Kaikkivaltias! Oikeat ja vanhurskaat ovat sinun tuomiosi.” Tämä on viittaus Ilmestyskirja lukuun 6, jossa kerrotaan, kuinka Jumalan alttarin alla olleet kristityt marttyyrit kysivät Jumalalta vähän purnaten, että milloin hän kostaisi maailmalle sen, että heitä on kidutettu ja heidät on tapettu Jeesuksen nimen tähden. Nyt nuo alttarin alla olevat marttyyrien sielut antavat tunnustuksen sitä, että Jumala on antanut heidän kiusaajilleen sen, mikä heille kuuluukin.